4.
1936/37
IV

СЦЕНА

Културно наслеђе Србије

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ БЕОГРАД

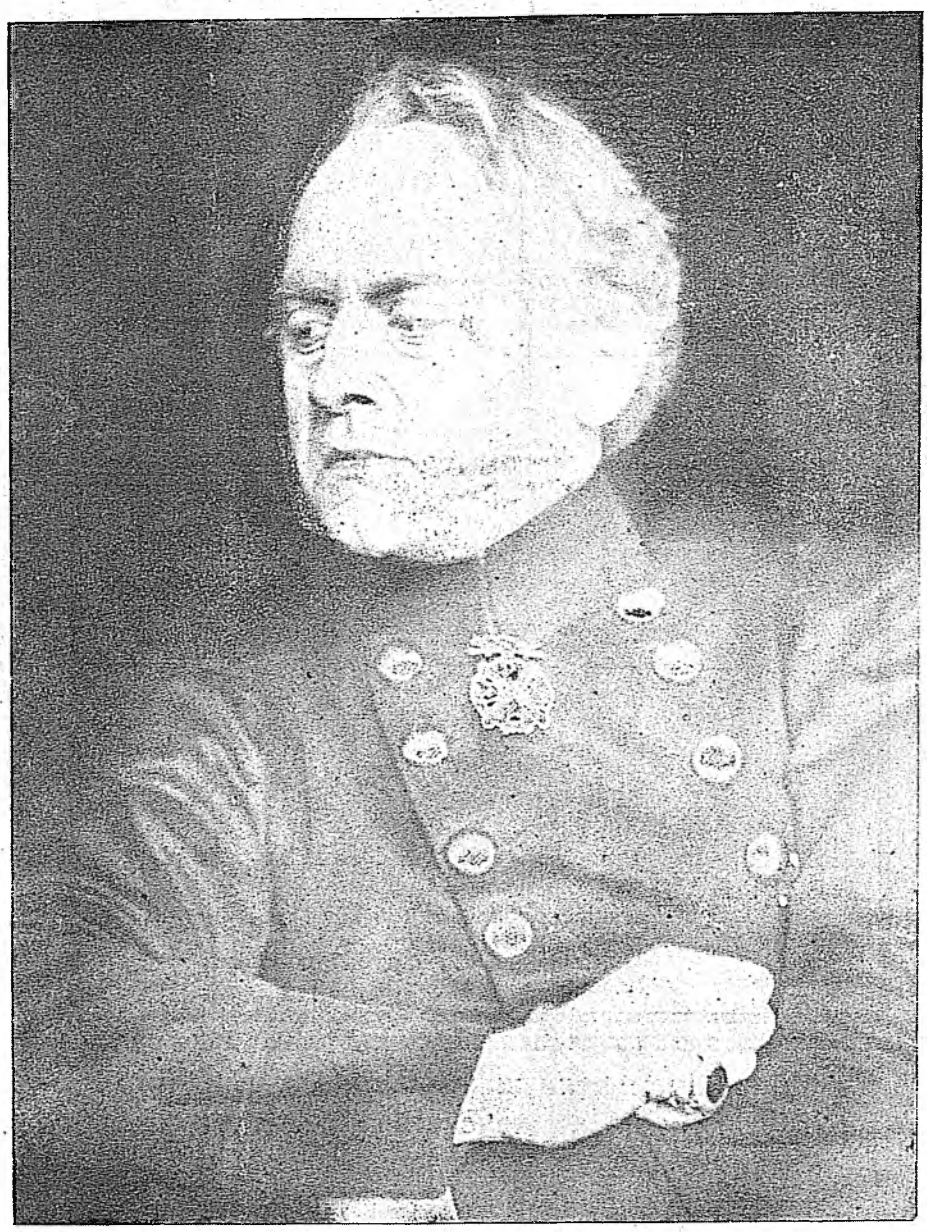

Г. Миливој Живановић

као „Опчињени краљ"

ПРИМЕРАК
2·-
Дин.

Фото Мосингер, Београд – Палата Та-та

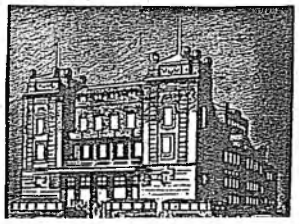

БЕОГРАД – 12 ОКТОБРА 1936 ГОДИНЕ

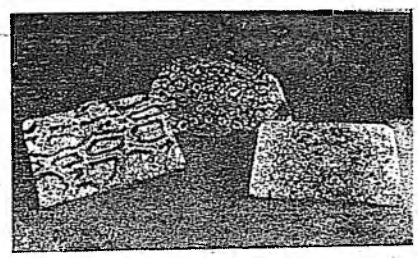

ПРЕДУЗЕЋЕ
ЗА ИЗРАДУ
КОФЕРА И
ТОРБАРСКИХ
ИЗРАЂЕВИНА

Милан Ј. Стојановић и К°

БЕОГРАД

Престолонаследников трг (Теразије) 38
Телефон 25-064
Поенкареова 2, палата Југобанке
Телефон 25-332

Најновији модели женских зимских капута.
Нове тканине за женске зимске капуте и хаљине.
Разно крзно. Одличан нов кројач за израду по мери.
Савршено скројени мушки јесењи и зимски капути за мале паре.
Капути од правог енгл. импрегнираног габардина.
Фини енгл. штофови за мушка одела, јесење и зимске капуте.
Првокласна израда мушког одела и капута по мери.

ОСНОВАНА 1889
Бура Гаћешевић
БЕОГРАД
ПАЛАТА АКАДЕМИЈЕ НАУКА

Продаја за готово и на 10-о месечну отплату

СЦЕНА

ГОД. II БРОЈ 4

ИЛУСТРОВАНИ ПОЗОРИШНИ И ДРУШТВЕНИ ЧАСОПИС

ИЗЛАЗИ ТРИ ПУТА МЕСЕЧНО

БУГАРСКО - ЈУГОСЛОВЕНСКА САРАДЊА КРОЗ ПОЗОРИШТЕ

Приликом свога боравка у Софији, директор београдске драме г. Радослав М. Весник дао је позоришном листу „Народен театер" ову изјаву коју, с обзиром на њен значај, репродукујемо у целости:

„Још су сасвим свеже успомене на недавно гостовање артистичке трупе софиског Народног театра у Београду. Да их евоцирамо у својој души а да не задрхтимо, немогућно је исто онако као што је немогућно остати хладан при сећању на састанак с најдражим човеком. Срце дрхти при помисли на оне дане које смо провели — једни у Софији, други у Београду. Али изван ових сентименталних узбуђења која су преживели артисти оба братска театра, има и нешто озбиљно, велико, нешто што није само ствар срца, већ пре свега ствар разума: ствар животних интереса оба братска народа.

Ко је могао и да машта пре две деценије да ће после крвавих догађаја који су оба народа стали много скупоцених и светих жртава, започети овај покрет за зближење преко књижевника, уметника, индустријалаца, трговаца, занатлија, земљорадника, из Бугарске и Југославије? Ето, то што су тајно предосећали песници и сомнамбули са обе стране, данас је већ чињеница о којој сваки од нас треба да води рачуна — био он истакнути државник или сељак жуљевитих руку. Мир и спокојство на Балкану у овој атмосфери културне и економске сарађе између два брат-

Е. К.-Снежина

ска народа, потреба су и залога за бољу будућност. У томе смислу и у томе правцу има да се развија заједничка кул-

З. Јорданова

турна или, боље рећи, уметничка сарадња између два братска театра чија девиза: чистота и художествена екстаза, јесу најбоља гарантија да ће истрајати до краја у својој мисији. Да је тако и да тако треба да буде, најбоље смо осетили ми, видећи браћу Бугаре на сцени првог позоришта југословенске државе. Магичка моћ рампе и исполинска снага речи утицале су на Београђане као *чаробно опојно пиће које заноси човека и гони га ка благородним делима.*

Велика је мисија, недогледни су резултати ове сарадње кроз позоришне чари и живу реч. У том погледу артисти су фанатици и тамо, где они замахну својим волшебним уметничким штапићем — уместо крви процветаће цвеће, уместо мржње и зависти зацариће се љубав и *благородна утакмица.* Наш историски задатак је да радимо у том правцу, и наша сарадња не треба да буде прекидана било каквим неповерењем или себичним жељама. Гостовање

Превоз робе

ПРЕСЕЉЕЊА

и сопствени магазин

Шпедитер **Тома Брдарић**

Београд

Херцеговачка 5 **Телефон 25-318**

софиског Народног театра у Београду велики је догађај од неоцењивих последица и зато у томе смислу треба да се продужи. Зар нама, Београђанима, није било пријатно кад смо на београдској сцени чули Бугарку гђу Мими Балканску која је на српско хрватском језику играла и певала главну улогу у *Коштани,* том знаменитом делу југословенске драмске литературе?

Или зар за нас није било чаробно откровење кад смо из уста софиских артиста Народног театра: Златине Недеве, Елене Снежине, Зорке Јорданове, Марије Стубленске, Н. Костове, Доре Дјустабанове, Маре Пенкове, Владимира Тенева, Владимира Трандафилова, Ивана Димова, К. Кисимова, П. Хранова, Б. Андрејева, Б. Ганчева, Н. Балабанова, Б. Боровановa, Хр. Коцабашева, Л. Сајева, А. Камбурова, Д. Пешева, Ст. Пејчева и других, осетили сродност два словенска језика? Зар нисмо били срећни, зар се тиме нисмо уверили да између нас нису потребни никакви тумачи и посредници и да ми у Софији можемо да говоримо српски, а ви у Београду бугарски, без бојазни да се нећемо разумети?

И најзад, у бугарским драмским делима ми смо видели по јунацима на сцени колико су једнаке наше душе, колико су слични наши карактери. Зар нашег и вашег сељака са црне оранице не муче једне исте недаће и зар они немају једне и исте потребе? Зар Коста Шљука, Министарка, Газда Јаков и Кир Јања не живе и у Бугарској као и у Југославији? А зар ми немамо Големанове, Хшове, Борјане, Свекрве и све оне људе из *Чвора?*

На сценама у Софији и у Београду ми смо се видели у кривим огледалима да бисмо се упознали боље и интимније. И онај дрхтај и она грозничава екстаза у публици за време она четири историска дана прошле сезоне, претварају се у један општи народни вал, у једно опште народно одушевљење које ће нас довести до пуног сазнања својих дужности и које ће дати један јасан облик ономе што треба да буде, што треба да дође.

Кроз поверење и љубав, које су осетила и показала братска позоришта, наша два братска словенска народа обезбедиће мир и братство на Балкану и бити један моћан борац за мирољубиви културни и хумани покрет у свету.

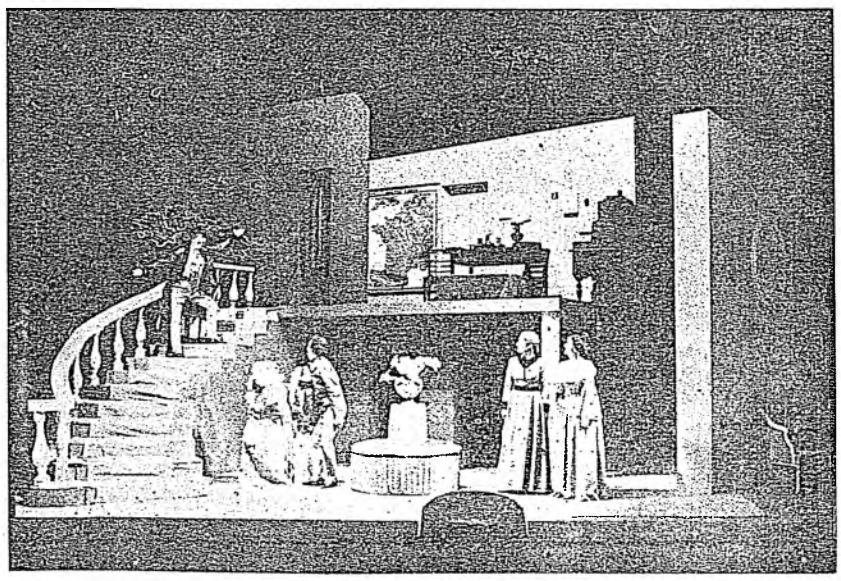

Балзаков „Меркаде" на сцени Народног театра у Софији

Гостовање Крсте Сарафова у Београду

Највећи живи бугарски глумац Крсто Сарафов гостоваће у нашем Народном позоришту 27, 29 и 31 ов. м. Одлични уметник играће главне улоге у комадима *Големанов* од Костова, *Ожалошћена породица* од Нушића и у Толстојевом *Живом лешу.*

Крсто Сарафов долазио је к нама још пре рата и стекао велики број пријатеља и поштовалаца међу београдским колегама и међу нашом позоришном публиком. Приликом гостовања софиске драме, г. Сарафов је претстављао, и ако не на сцени, бугарску најстарију глумачку генерацију.

У позоришним круговима ово гостовање очекује се са највећим интересовањем, тим пре што је овај велики бугарски уметник дуго времене био ван софиске државне позорнице којој се сада поново враћа и у исто време чини посету београдској државној сцени.

Позоришта у Бугарској. — Према закључку овогодишњег конгреса Савеза бугарских глумаца, следеће сезоне у провинцији ће моћи да раде само четири градска и четири путујућа позоришта.

50 година од смрти Фридриха II — краља музичара, прославиће цела музичка Немачка. Прослава ће се обавити ове године а биће обележена многим комеморативним концертима.

Критика о премијери опере „Андре Шение"

Прву оперску премијеру, *Андре Шение,* београдска музичка критика примила је веома повољно.

Тако критичар *Времена,* г. Миленко Живковић у својој критици вели:

„Остварењем *Андре Шениеа* на сцени г. Кулунџић је углавном дао живог гибања целокупној радњи... Извођачи су унели пожртвовања и постигли су лепе уметничке резултате. Истичемо нарочито гђу Нури-Хаџић; пуни мах њеног темперамента развио се до кулминације у трећем чину. Као Шение г. Бартоњ је поново потврдио своју високу музичку културу и сценску рутину. Жерара је певао г. Јанковић полетно, срчано, са пуно мушке енергије и спонтане игре. Гца Јелачић (Берси) са успехом је остварила режиске инструкције и са свежином отпевала своју малу али симпатичну улогу. Стару Мадлон дала је гђа Пинтеровић у гранитним контурама и потресно. Санкилот г. Цвејића одличан. Г. Петровић (Енкроајабл) као и увек сав од сценског инстинкта. И Руше г. Митровића био је жив и убедљив.

... Дириговао је г. Пордес са солидним понирањем у партитуру. Ову музику која очигледно лежи његовом темпераменту, г. Пордес је тумачио спонтано, полетно, и са довољно драмске експанзије, увек логично фразирајући и динамизирајући. Оркестар је дисциплиновано сарађивао, а хорови и балет (г. Жуковски) солидно увежбани. Декор г. Беложанског и костими гђе Бабић пуни склада."

У *Правди,* пише г. Бранко Драгутиновић:

„На нашој оперској сцени *Андре Шение* је дат у режији г. Кулунџића. Проблем који се постављао био је: прилагодити једну оперу са гломазним апаратом скученим могућностима наше сцене и учинити да публици буду јасни извесни психолошки преокрети у развоју радње који нису у самом склопу либрета довољно наглашени. Г. Кулунџић је решио тај проблем са окретношћу једног интелигентног и музикалног редитеља.

гђа Дара Милетић
пева Лушку у „Хофмановим причама"

Сцена је била жива, масе покретне, главни моменти истакнути, солистичке партије глумачки и психолошки простудиране и цела се радња одвијала са ретком прецизношћу.

гца Анка Јелачић
певала је Берси у опери „Андре Шение"

... Прецизан ритмичар, г. Пордес је остварио континуитет између сцене и оркестра, давао прецизне знакове, сугестивно подвлачио драмска места и водио рачуна о певачима."

Пошто је учинио много комплимената скоро свима певачима, г. Драгутиновић констатује да је „хор звучан и покретан у радњи на сцени. Женски хор је дао пасторални карактер еклоге у првом чину са финим динамичким нијансама. Једино се у трећем чину осећала извесна несигурност, више због незгодне поставе на сцени."

„Својом напетом драмском радњом и распеваном мелодиком, живом и шароликом сценском поставом и интересантном интерпретацијом, *Андре Шение* заслужује пажњу наше музикалне публике."

У *Политици* критику је дао г. др. Милоје Милојевић који, после увода и стручне анализе дела, прелази на приказ самог извођења. Г. Милојевић почиње са режијом и вели:

„Г. Кулунџић учинио је све да ово дело добије на нашој позорници оправдања. У сарадњи са г. Беложанским, гђом Бабић Јовановић и техничким шефом г. В. Јовановићем, обрадио је сценску архитектуру и тражио је чисто визуелне ефекте за антитезу аристократске декаденције и грађанске реалности. Костим: линије и распоред декора; боја: упадљиво аристократска и према њој реално крвава; и распоред људских маса проучени су и са бинским искуством искоришћени. Тражен је и покрет у маси, уколико је тај покрет могућ, јер се доста често уплиће у прилично статичне, непокретне сцене, у којима доминирају главна лица, солисти.

Прва слика је имала извесног декадентног манира, и њеној живописности је допринео и складно обрађени класицистички пасторални балет, по поставу г. Жуковског. А после ње залазимо у узбуркане сфере

народног покрета. У тим сферама боја, као сценски ефекат нарочито доминира.

Опажа се предан и искусан напор да се на сцени наше опере, оствари једно оперско дело, по склопу прилично традиционалистичко, по тенденцијама од интереса за данашње доба.

...Дириговао је г. Пордес. Ово је подвиг за младог диригента од амбиција, и њему има да се захвали за многи ефектни детаљ.

Најзад треба признати хору да је проблеме, у захукталости једне драмске нервозе, савесно решавао и решио, нарочито женски хор."

Јубилеј г-ђе Кешељевић. — Г-ђа Јелена Кешељевић, чланица сарајевског Народног позоришта, прославиће ове године 25 годишњицу свога уметничког рада. За своју прославу г-ђа Кешељевић изабрала је Ибзенове „Авети" у коме ће играти улогу г-ђе Алвинг. Прослава ће се обавити у току овог месеца.

Скандалозна кроника

Туча између париских оперских проминената

За особље париске Комичне опере није била тајна да се већ дуже време гца Лили Гранвал, примадона, и г. Андре Арбо нерадо гледају, да чак једно друго не поздрављају. Њихова нетрпљивост постала је толико велика да је дирекција опере избегавала да их заједно употребљава у једној претстави.

Али свет је мален, и ове две певачке звезде, ма колико да су то избегавале, сусреле су се пре неколико дана у трпезарији хотела „Златна голубица".

Непријатељства су одмах отпочела. Како очевидци причају, гца Гранвал бацила је своме колеги — баритону, столицу на главу а овај је, опет, одговорио на „ајнзец" и ударио сифоном дојучерашњу колегиницу, задавши јој приличну рану на глави.

Присутни су се, наравно, поделили одмах по симпатијама у два табора и настала је таква гужва да су морали да буду позвани и жандарми којима је једва успело да успоставе ред.

Г. Арбо изјављује да жали овај случај и да није нишанио гцу Гранвал кад је, у љутини, потегао сифоном.

Што се тиче друге стране, гца Гранвал намерава да поднесе суду тужбу за дело тешке повреде.

Уметнички свет Париза са интересовањем очекује крајњи исход ове „колегијалне" расправе.

Млади Немци играју „Сида" на француском. — Из Берлина јављају да су ђаци берлинског лицеја са великим успехом приказали Корнејевог „Сида" играјући га на француском језику.

Ова претстава одржана је у позоришту на Нолендорфплацу приликом тристагодишњег јубилеја овог класичног комада, који је сад први пут приказан у оригиналном тексту.

За оне који долазе на време... а такође и за оне који задоцњавају!

Питање затварања улазних врата у позоришта чим се завеса дигне и комад почне, просуло је много мастила до сад а ипак није решено, или не бар тако решено да задовољи све посетиоце позоришта. Али ових дана из Вестфалије нам долази једна звезда — водиља.

Позориште у Bielefeld-у дошло је на једну срећну идеју која ће помирити интересе и оних што задоцњавају на претставе и оних који, дошавши на време, не дозвољавају да их ико узнемирава. По свима ходницима овог позоришта постављени су звучници и они дозвољавају да се и одатле претстава може пратити — бар делимично. За то време врата од гледалишта остају потпуно затворена од почетка чина до првог одмора.

Просто. Али је требало сетити се!

Она ужива у свом обновљеном дому

С новим емајл лаком »Рутакс« омогућено је и нашим домаћицама, да на јевтин начин обнове свој стари намештај. »Рутакс« се брзо суши, отпоран је према води и временским непогодама, а има ванредно леп сјај и не бледи на сунцу. Употребљава се за баштенски као и кућевни намештај од дрвета или метала.

„Рутакс" емајл лак продаје се само у оригиналном плавом паковању, добија се у свакој бољој стручној радњи. Где га нема, тражите од генералног стоваришта »Траверза«, Шалингер и Марин, Београд, Војводе Добрњца број **50.** Телефон ***21-808.***

RUTHAX
EMAIL

Критика хвали интерпретаторе „Опчињеног краља"

Поводом премијере Манојловићевог комада *Опчињени краљ,* београдска критика, у колико је писала о игри глумаца, била је веома издашна у комплиментима глумцима који су имали важније улоге у комаду.

Тако је, например, рецензент *Политике,* г. В. Глигорић писао:

"Г. Живановић је израдио улогу краља Лудвика на појединим местима, нарочито на оним где краљ осећа мужјачку презрелост, врло маркантно. На тим местима његова глума је имала импресивног трагичног акцента. Г. Д. Гошић је дао драмски снажно тип фанатика професора фон Гереса, особито убедљив у првој сцени пред краљем, а исто тако је са успехом понова изнео на позорницу хипокритски лик исповедника г. Новаковић.

Темпераментног студента Зенгера у наивном заносу, приказао је Г. Мата Милошевић. Хладну племићску уздржаност у кнезу од Алтенбурга добро је израдио г. Н. Поповић, а исто тако била је маркантна фигура и принца Лујтполда а приказу г. Никачевића, грофу Пуфендорфа у тумачењу г. Васића...."

У Времену пише г. Константин Атанасијевић:

..„Г.Миливоје Живановић у улози Лудвика имао је основни добар став Баварца, гордог, често окрутног, самоуверених; Лудвика одлучног и краља романтичара .. Г. Живановић је показао још једном смисао за трансформацију и психолошко продубљивање улоге. Г. Величковић је први пут дошао до лепог глумачког изражаја у комичној фигури Барона Папенберга и дао га у стилизованој и занимљивој глуми. Г Васић носи део заслуга за успеле сцене са г.Величковићем.Г.Фран Новаковић у улози Патера Алојзиуса даје једну суптилну глуму и занимљив тип. Г. Гошић је са укусом изградио тип мрачнога Гереса и дао са лепим глумачким заносом. . Г. Никачевић врло добро обрађен. Младићски елан и бујност Зенгерову изврсно је глумио г. Милошевић. Г-ца М Бошњаковић била је одличне реалистичке глуме, природна, и једина је успела да успостави потребан психолошки контакт са публиком. Г ђа Врбанић, г. г. Ј Антонијевић, Воја Јовановић и Паунковић врло добри."

У Паризу је основано једно мало необично, корпоративно позориште

У пријатној сали париског позоришта Албер Први, од 1 октобра отпочеле су претставе корпоративног позоришта, под управом Жана Лижоа.

Ово позориште даваће претставе за све корпорације. Тако је петак резервисан за куваре, недеља за трговачке помоћнике, среда за железничке службенике, итд.

У одређене дане сваки радник и занатлија: хлебар, посластичар, штампар, фризер, кобасичар итд., моћи ће, на основу своје књижице да добије улазницу са попустом од 50%.

Програми појединих претстава веома су разноврсни а састављени су из певачких соло тачака, разних продукција (ту су и музикални клауни), а завршавају се једним комадом у једном чину.

Сваки „еснаф" моћи ће, у дан своје претставе, да прима своју пошту, да се састане са пријатељима и поразговара, да објављује коминикеје, понуде, тражњу — укратко то ће бити њихов Клуб, Дом, Берза рада; ради тога сала и све споредне просторије биће отворене један час пре почетка, а затворене један час по свршетку претставе.

Директор и оснивач овог занимљивог позоришта сматра да у његовом потхвату лежи нова формула позоришта.

Ко зна, можда је и у праву!

Бахови потомци стварају удружење. — Потомци Јосифа-Себастијана Баха, који живе у Дрезди, Сондерсхаузену, Хамбургу, Шмалкалдену и другим местима, одлучили су да оснују једно фамилијарно удружење у Арнштату. Први састанак овог необичног удружења одржаће се у месецу мају и том приликом извешће се једна комеморативна свечаност у цркви Светог Бонифација, у којој је славни музичар био органист.

Мозаик

Брукнеров фестивал. — Ових дана у Лајпцигу је одржан четвородневни фестивал, посвећен Антону Брукнеру. Последњи дан фестивала поклопио се са 40 годишњицом његове смрти.

✪

Смрт Осипа Гавриловича. — У Детроиту је умро познати руски пианист Осип Гавриловић. Био је стар 68 година.

✪

Глумачки течај у Марибору — биће отворен ускоро. На течају, којим ће управљати члан мариборског позоришта г. Јосип Ковић, предавања ће се држати недељом и празником да би се на тај начин омогућило и сељачкој омладини, а нарочито члановима сеоских дилетантских група, да похађају овај течај и стекну више стручног знања.

✪

15 година софиског Кооперативног театра. — Познати софиски Кооперативни театар, чији је редитељ г. Стоил Стоилов летос провео дуже време у нашој средини, прославиће ове године 15 годишњицу свога постојања. За јубиларну сезону овај популарни театар поново је окупио око себе најбоље претставнике бугарске оперете: Мими Балканску, Невену Дочеву, Тинку Краеву, Асена Рускова, Арманова, Станева и друге. Редитељ је Стоилов, а диригент Илија Стојанов После успеле *Пољачке крви*, Кооперативни театар спрема премијеру Лангеове оперете *Григри.*

✪

Законска заштита Шопенових дела. — Шопенова дела биће забрањена у Пољској, рођеној земљи славног музичара. Тако је одлучило пољско Министарство лепих вештина, објављујући специјалан закон о заштити Шопенових дела, у погледу избора виртуоза којима ће се дозволити извођење Шопенових дела и материјалне користи коју те изведбе доносе. Шопенов Институт ће трагати за непознатим композицијама — јер има их још — генијалног музичара.

✪

Оригинални музички конкурс. — Гратска општина у Монружу спрема у идућој години конкурс дечје музике. Она ће овом конкурсу дати велики замах јер жели да потстакне омладину у љубави и култиви сању музике.

✪

Смрт Никите Балиева. — У Њујорку је изненада умро у 59 години живота Никита Балиев, сопственик чувеног кабаретског позоришта *Слепи миш.* Никита Балиев, који је уживао титулу некрунисаног краља њујоршких кабареа, био је у исти мах глумац, редитељ, певач, играч и позоришни реформатор. Он је сав прскао духом, његове конферансе пред публиком биле су чувене у целој Унији, а његово позориште играло је значајну улогу која се може упоредити само са познатом руском глумачком трупом *Плава птица.*

Нушићев комад у Софији. — Најновија комедија нашег популарног комедиографа г. Бранислава Нушића *Д-р.*, која је већ стављена на репертоар свих домаћих централних и бановинских позоришта, појавиће се ускоро и пред позоришном публиком бугарске престонице. Заслугом популарне бугарске уметнице гђе Мими Балканске, која је са успехом гостовала и на београдској сцени, г. Нушићев *Д-р* приказаће се на сцени софиског Кооперативног театра кратко време после београдске премијере.

✪

Проширење Бетовенове куће. — Кућа у којој се родио велики композитор Бетовен, у немачкој варошици Бону, биће проширена и преуређена. Суседна кућа, на чијем се спрату налази Бетовенова архива и у којој је обављено његово крштење, биће претворена у музеј. Тако ослобођене собе у његовој кући служиће за излагање разних успомена и докумената.

Обновљена и проширена кућа биће за публику отворена вероватно у марту 1937 године.

г. Божидар Дрнић
игра једну од главних улога у „Сензационалном процесу" а видно ће бити заузет и у „Живом лешу"

г. Добрица Милутиновић
гостовао је са великим успехом у Загребу, на приредби Сриске Црквене Општине

Репертоарске вести

Обнова „Живог леша“. — Крајем овог месеца у згради код Споменика даваће се Толстојев *Живи леш*, који није игран већ неколико сезона.

Подела улога је делимично нова. Фењу Протасова играју у алтернацији г. Добрица Милутиновић и г. Миливој Живановић, Лизу гђа Прегарц, Машу гђа Маринковић. Нов је и г. Дрнић.

Режију води, као и раније, г. Ракитин.

✪

Оперске репризе. — После премијере *Андреа Шениеа* београдска опера живо припрема обнове Вердијевог *Отела* и Јаначекове *Јенуфе*. Обе опере су раније имале великог успеха код наше публике а њихово садашње обнављање претставља озбиљан прилог репертоару.

✪

Сензационални процес, комад енглеског писца Едуарда Ву-а, приказаће се први пут на београдској позорници у другој половини овога месеца. *Сензационални процес* својом структуром и техником у многоме потсећа на *Суђење Мери Даган*, комад који је у своје време имао великог успеха код београдске публике.

У режији г. Надворника главне улоге играће гђе Н. Ворни, Паранос, и г. г. Дрнић, Гошић, Васић, Раденковић, М. Маринковић, Живановић и други.

✪

Дон Карлос. — После премијере *Сензационалног процеса* на ред долази Шилеров *Дон Карлос*, у новом преводу г. Радослава Весњића и у режији г. др Хецла.

Насловну улогу игра г. Мата Милошевић, Маркиза Позу г. Никачевић, Војводу Албу г. Ј. Антонијевић, Инквизитора г. Новаковић; од дама запослене су гђе Ризнић, Каталинић, Хаџић, Врбанић и др.

Декоре ради г. Беложански а скице за гостиме гђа Милица Бабић-Јовановић.

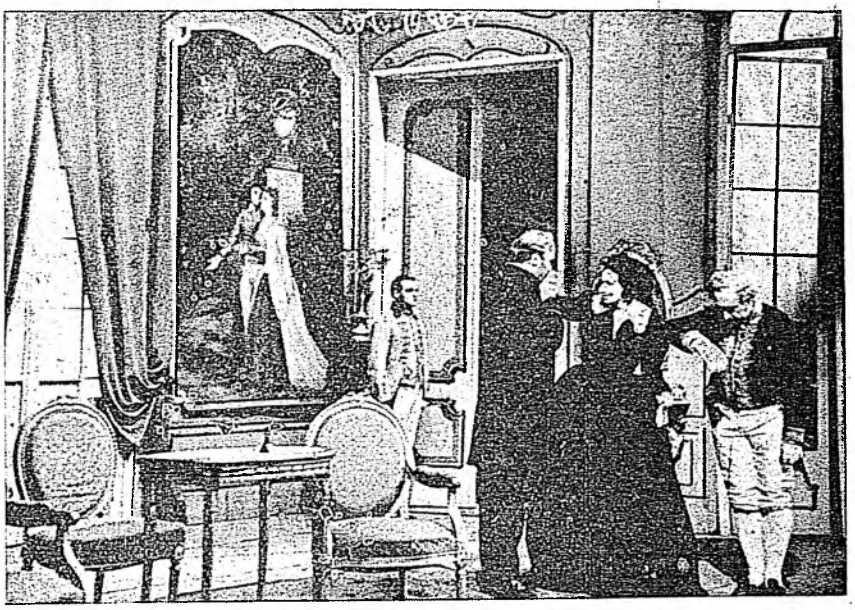

Са последње драмске премијере

Једна сцена из Манојловићевог „Опчињеног краља“ (г. Живановић, гђа Каталинић и г. Васић; у дну г. М. Поповић)

Фото Мосингер, Београд – Палата Та-та

Французи и Италијани у Ковент-Гердну

Славни италијански певач Чезаре Формики постављен је за директора у познатој лондонској опери Ковент Гердн. Он ће имати нарочиту дужност да припреми и ангажује француско-италијанске уметнике који треба да учествују у великој интернационалној сезони, између 12 априла и краја јуна 1937 године.

Павао Марион-Влаховић

тенор, гостује у београдској опери као „Андре Шение“

Ова сезона биће изванредно сјајна јер ће се обавити у исто време кад и крунисање краља Едуарда VIII. Дирекција Ковент-Гердна жели да ова сезона премаши све досадашње.

Г. Формики жели да и Французи и Италијани буду заступљени потпуно равноправно, како у погледу броја музичких дела тако исто и у погледу броја интерпретатора.

Тако ће се на италијанском језику приказати Вердијев *Отело*, којим се и отвара сезона (19 априла); затим ће доћи на ред *Дон Пасквале, Аида, Турандот и Фалстаф*.

На француском језику даће се *Кармен, Пелеас и Мелисанда, Кнез Игор (!)*, Глуков *Орфеј* и *Златни петао* Римског Корсакова (!).

Сезона ће се завршити једним гала вечером у част крунисања, у коме ће узети учешћа цела интернационална трупа.

Уметници ће на овом вечеру учествовати добровољно у част енглеског краља.

Прича за међучин

Без речи

Госпођа Сапаж је говорила:

— Заиста, та женидба мога сина не одушевљава ме. Пристала сам на њу зато што ме је Антоан разнежио молбама и што не желим да се опирем ономе што он назива својом срећом. Ипак вам морам рећи шта мислим. Немам много поверења у бракове који почињу са сувише љубави. Кад се много улаже у почетку, за после остаје мало или ништа. Права љубав стиче се мало по мало. Ја сам изгубила мужа пре две године. Живели смо заједно 30 година. Обожавали смо се кад је умро, а у почетку баш нисмо били лудо заљубљени једно у друго.

С друге стране мој драги Антоан има 26 година. Паметан је и честит. Има успеха у архитектури и наследиће лепо имање од мене. Заљубио се у ту малу Мишлину. Могу ли бити сигурна да се не вара? Ја је још не познајем. Сутра ће ми је претставити. Видела сам њене фотографије: лепа је и фина. Мене одбија само то што не припада нашем друштву. Она је дактилографкиња, а њени родитељи занатлије. Али видећемо још ..

Као сваког дана од пре месец дана, Мишлина је чекала Антоана Сапажа у малој кафани на левој обали Сене. Састајали су се ту на један сат а каткад и на пола часа. Главни посао био им је да се гледају.

— Мишела, вечерас те нећу отпратити кући. Морам да се вратим у канцеларију. Имам да свршим још неке важне нацрте.

Она се помирила с тим јер је била разумна. Волела је да њен Антоан буде запослен и озбиљан човек. Она се дивила Антоану. Он је за њу био сва мудрост, све искуство, све знање, сва истина.

Њено вечито и увек забринуто питање било је:

— Шта каже твоја мама?

Његова мама, са чврстим буржоаским принципима, која њу сматра као уљеза у своју породицу. Антоан ју је узалуд умиривао. Она је дрхтала

— Моја мајка? Драга моја, ствар је решена. У недељу те водим кући....

— Зар већ у недељу? Ја се бојим Шта ће она мислити о мени? Учинићу јој се ружном.

— Ја сам уверен у противно.

— Бићу неспретна, збуњена... Преклињем те: шта да кажем твојој мајци? Боже, како је то тешко! Шта да јој кажем? Ја морам прва проговорити, морам нешто рећи.

— Умири се. Моја мама је мало поносна, али у ствари врло добра. Она је пристала на мој избор и уверавам те да је на путу да те заволи.

— Како бих је волела ако ме прими.

— Драга моја Мишела, све ће се најбоље свршити. Ти ћеш у недељу ставити твој мали зелени шешир, обућићеш своју белу хаљину и бићеш дивна.

Али Мишела није могла лако да се умири. Шта да каже страшној госпођи Сапаж? Мислила је сама на то. Зграбила је Антоана за руку и рекла му сјајних очију:

— Слушај, мили мој, рећи ћу одмах твојој мајци: Госпођо, хвала вам!"

— Реци јој шта хоћеш, мала моја. Не бој се и не брини више о томе.

— Ја само на то мислим. Рећи ћу јој: „Госпођо, ја знам да би ви можда више волели да је Антоан изабрао неку другу....."

— Не, немој то рећи. Али све је већ свршено, уређено. Моја мама те је примила.

— Ах, драги мој, како би било да јој кажем да само тебе волим? Да, то ће бити најбоље. Рећи ћу јој: „Госпођо, ја волим вашег сина . . ."

И кад су се растали, она је још увек смишљала шта да каже, али никако није била задовољна са пронађеним фразама.

* * *

Дошла је најзад и та страшна недеља. Госпођа Сапаж становала је у једној импозантној вили. Антоан је одвезао Мишлину својим малим спортским колима. Она се обукла како јој је он рекао. Била је дивна, али толико узбуђена да су јој колена клецала а пљувачку је једва гутала.

Кола су стала Пели су се уз степенице. Њу су ноге издавале. Један слуга, пошто је поздравио младића са осмехом, увео их је у велики салон.

— Госпођа ће одмах доћи.

Мишела се живо окренула према огледалу, поправила мало шеширић и рекла дрхтавим гласом:

— Антоане, страх ме је, ужасан страх...

Он ју је гледао и задовољно се смешкао. Њено узбуђење и њена наивност очаравали су га. Она је била сва ту, пред њим: стидљива, забринута, обузета страхом де не учини слаб утисак, али дражесна и природна. Грчевито га је хватала за руку:

— Немој ме остављати. Слушај, ја ћу рећи твојој мајци...

Врата су се отворила. Појавила се госпођа Сапаж у црној хаљини, са проседом косом. Њене очи окренуле су се одмах према девојци и њихови погледи су се сусрели.

Једним спонтаним покретом, Мишела је потрчала импозантној дами, раширила руке и загрлила је. Њен лепи зелени шеширић искривио се, један чуперак одвојио се од косе, она се припила на груди које се нису браниле и без речи почела да јеца.

Изнад мале главе, припијене у њено раме, очи госпође Сапаж потражиле су очи њеног сина. Биле су пуне доброте, нежности и задовољства. Он није био сигуран да у њима не блиста суза. Те очи говориле су му: „Имаш право, мала је дивна."

* * *

— Ја баш ништа нисам умела да кажем твојој мајци — рекла је на излазу Мишела, још увек подрхтавајући.

— Мислиш ли ти, мала моја, да су речи икад служиле нечем дубљем?

ПОЗОРИШНЕ УМЕТ... БЕОГРАД

Х·У·М·О·Р

Дечја уста

Мала Евица каже својој мами:
— Мама, купи ми нову лутку!
— Па твоја стара лутка је још сасвим добра, Евице!
— Јесте, јесте... Али и ја сам стара и добра, па си ти ипак, мамице добила нову бебу...

Неучтив муж

Жена баца поглед на огледало и са уздахом вели:
— Је ли, мужићу, ја ваљда тек не изгледам као да имам четрдесет година?
— Већ давно не изгледаш...

Два ваздушна лета

Црнац Џим пошао са једним пилотом на дужи пут авионом. За све време он је целим телом дрхтао и осећао страховиту трему, плашећи се да ће се апарат сурвати у дубину.

Кад су се најзад спустили на један аеродром, Црнац приђе пилоту и дрхтавим гласом поче му захваљивати:

— Много вам хвала за ова два лета...

— Два лета? зачуди се пилот. Па ви сте са мном летели само једанпут!

— Да, али то су ипак била два лета: мој први и мој последњи лет!

Жалосна ствар

Пријатељ пита свога друга:
— Овај твој иберцигер никако не изгледа... Сав се отрцао. Што га не превернеш?
— Зато што иберцигер нема три стране.

Сумњива посвета

Италијански књижевник Папини морао је, после дужег наваљивања, да прими посету једне оперске певачице. Уметница је у поверењу рекла Папиниу да се и она у доколици бави књижевношћу и помало пише... Стога је замолила Папиниа да јој да своју фотографију са посветом.

Папини јој је учинио по вољи и на својој фотографији написао ове речи:

„Књижевници Икс посвећује Ђовани Папини, тенориста."

Дискреција

— Дакле, ви сте најстарији у овој вароши?
— Да. Само да вам кажем у поверењу: моја жена је нешто старија од мене, али то не сме нико да зна!..

Рђава навика

— Моја жена има рђаву навику да никад не легне пре два сата после пола ноћи!
— А шта ради тако дуго?
— Чека на мене да се вратим из кафане...

Једрилице

— Зашто скоро све једрилице имају женска имена?
— Зар не знате како је тешко управљати једрилицама?

ПОШТАНСКА ШТЕДИОНИЦА
Краљевине Југославије

Централа у **Београду**

Филијале у **Загребу, Љубљани, Сарајеву и Скопљу**

Службу филијала врше и све поште у Краљевини.

Непосредне везе са Поштанским штедионицама и великим новчаним заводима целога света.

Поштанска штедионица отвара ЧЕКОВНЕ РАЧУНЕ, преко којих се најлакше врше наплате и исплате, како у земљи, тако и у иностранству.

Прима улоге на штедњу (до 100.000.— дин.) и на њих плаћа 4% камате. На износе до две хиљаде динара не може се ставити забрана ни стећи заложно право. Улагати се може (неограничено) и подизати (до 500.— дин. дневно) код сваке поште у држави као и на благајни Поштанске штедионице и њених филијала (у неограниченим износима).

За све улоге код Поштанске штедионице јамчи држава

На дан 1 октобра 1935 год. Поштанска штедионица је имала 346.834 улагача, са улогом од 818,606.164.38; и 25.115 чековних рачуна, са улогом од 1,174,284.567,77 дин. Укупна сума улога износи дакле око 2 милијарде динара.

Сва даљна обавештења добијају се код Поштанске штедионице, њених филијала и свих пошта у земљи.

ДРЖАВНА ХИПОТЕКАРНА БАНКА
Краљевине Југославије
(ПРЕЂЕ УПРАВА ФОНДОВА)
Основана 1862 год.

Банком управља независан Управни одбор

ЦЕНТРАЛА У БЕОГРАДУ

ГЛАВНИ ФИЛИЈАЛИ: **Загреб, Љубљана, Сплит, Сарајево, Цетиње, Нови Сад, Ниш и Скопље**

АГЕНЦИЈЕ: **Крагујевац, Ваљево, Чачак, Земун, Петровград, Битољ, Приједоље и Бања Лука**

ГЛАВНИ ПОСЛОВИ БАНЧИНИ:
Рукује свим државним и јавним фондовима: пупилним, депозитним и црквеним капиталима, манастирским, општинским и задужбинским новцем и т. д.

Емитује обвезнице и заложнице
Прима улоге на штедњу

Одобрава зајмове на непокретности, а општинама и самоуправним телима на прирез и приход

Есконтује менице новчаних завода

Ломбардује хартије од вредности, акције Народне банке и Привилеговане аграрне банке и благајничке записе Министарства финансија. Есконтује наредне купоне са својих заложница доларске емисије (Селигман) које су нострификоване у Краљевини

За све банчине послове јамчи држава

За сва обавештења обратити се на адресу:
Државна Хипотекарна Банка, Београд
или њеним филијалима

Поштарина плаћена у готову

За одмор у кући

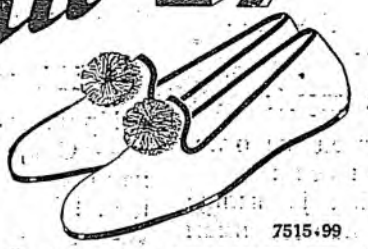

29

7515-99

Папуче од филца, лагане топле и еластичне, без пете у црвеној, плавој и смеђој боји.

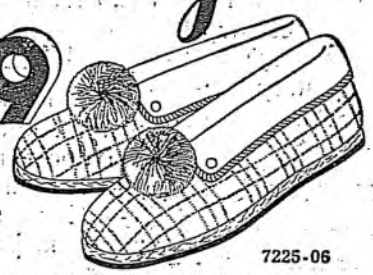

29

7225-06

Женске папуче за кућу из топлог постављеног дубла, са крагном украшеном паспулом и гипким кожним ђоном.

удобне и топле

39

3515

39

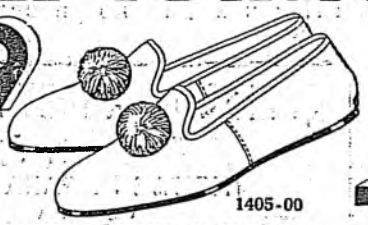

1405-00

Кожна папуча без пете са специјално лепљеним ђоном, услед тога лагана и еластична. Најпогоднија за путовање возом.

39

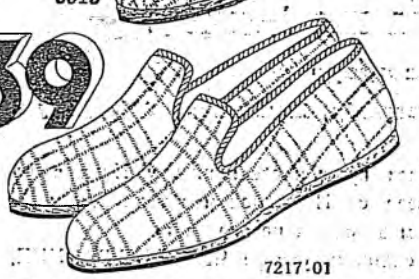

7217-01

Топле и удобне мушке папуче од чупавог каираног дубла. Изнутра постављене ватом.

Бата

Издавач: Штампарија „Гундулић“, М. Пешића и Друга
Уредник: Милан Стојановић, Господар Јованова бр. 1
Штампа „Гундулић“, М. Пешића и Друга — Београд, Доситејева бр. 3